

De moderne mens wil te veel, tenminste zo luidt zijn zelf-diagnose. Dus storten we ons massaal op zelfonderzoek. Want als we weten wie we zijn, weten we beter wat we echt willen. Alleen zien we een vraag over het hoofd: biedt de wereld ooit wat we willen? Helaas, de wereld is geen etalage vol met waren die onze verlangens kunnen bevredigen. En onze verlangens zijn niet te bevredigen als een lege maag.

In *Wachten op geluk* duikt filosoof Coen Simon in zijn eigen gevoelens van hoop, heimwee, luiheid, liefde, agressie, ongeduld en schaamte, en toont een verrassende eigenschap van het verlangen: het is niet de vervulling, maar het verlangen zelf dat zin geeft aan het leven.

‘Coen Simon houdt het essay overeind in een tijd waarin dit genre eigenlijk als afgeschreven wordt beschouwd.’

- Joost Zwagerman